HET MAB VÓÓR 50 JAAR

door Prof. J. Nathans

In de Engelse Companies Act is men ver gevorderd op de weg van het geven van gedetailleerde voorschriften ter voorkoming van ontoelaatbare handelingen in plaats van het toepassen van een stelsel van algemene bepalingen. Dit geeft de annoteur aanleiding om op te merken dat een zo sterk mogelijke preventieve werking van wetten die algemene bepalingen bevatten en tegen overtreding daarvan zware straffen eisen, hem nuttiger voorkomt dan uitgebreide voorschriften, die steeds weder aanvulling behoeven. Dat zullen velen ook nu nog met hem eens zijn. Hij vervolgt dan: „Nu ook bij ons de wetgever blijkens onze nieuwe wet op de N.V. deze weg van gedetailleerde voorschriften is ingeslagen . . ." De waarschuwing die daarop volgt is in principe juist maar wie zou nu nog - om een term van Frielink uit zijn verband te halen - een retrospectieve prognose opstellend, dat gevaar aan de Wet van 1928 toedichten?

Overigens verzwaart de Companies Consolidation Act de aansprakelijkheid van de accountant aanmerkelijk; een advertentie maakt attent op de mogelijkheid van verzekering tegen het risico. De annoteur merkt op dat deze verzekering bij ons vermoedelijk vrijwel in het geheel niet voorkomt; gelukkig. Een dergelijke verzekering moet op den duur funest werken op het verantwoordelijkheidsgevoel dat juist in het accountantsvak zo'n grote betekenis heeft en behoort te houden. Het retrospectief verwachtingsverslag geeft een ander beeld. Maar wie kon in die tijd vermoeden dat ten behoeve van de w.a.-verzekering van de leden de beroepsorganisatie nog eens medewerking zou verlenen aan het creëren van een mantelovereenkomst met assuradeuren. Tempi passati of, om met Bredero te spreken, het kan verkeren.

Eindelijk weer eens een vraag (nummer 20). Deze wordt terstond door Abram Mey beantwoord. De vraagsteller wenst te weten of men bij goodwill-bepaling voor de kapitalisatie de marktrente voor de goudgerande waarden dan wel de rente-bij-het-bedrijf-behorende moet gebruiken. Na kritiek op de vraagstelling en na enkele beschouwingen komt Mey tot de conclusie dat bij de goodwill-bepaling alle factoren van het gegeven bedrijf kunnen worden geanalyseerd en dat daarmede dus de kapitaalrente de aangewezen disconteringsvoet is. Voor onvoorziene omstandigheden kan men beter een redelijk bedrag aftrekken dan de rentevoet veranderen.